

blevet end mere utydeligt og uforstaaeligt ved uforandret at gaa over i Lov af 4. Maj 1907.

Udvalget har ment ved de i nærværende Forslag benyttede Udtryk „Hvor der... uden særlig Hjemmel upaatalt efter den før Lov Nr. 56 om Fiskeriet i Danmark af 5. April 1888 gældende Lovgivning faktisk er drevet Fiskeri“ o. s. v., at have klargjort de Betingelser, der udkræves for at nyde godt af den i Forslagets § 3, 1ste Punktum, hjemlede Undtagelse fra § 2. Hvor der haves en „særlig Hjemmel“, kan vedkommende gaa frem efter Regelen i Forslagets § 3, 2det Punktum, jfr. den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lov. — Mangen Besidder med „særlig Hjemmel“ vil antagelig foretrække den tilsyneladende mindre vidtgaaende Undtagelse efter 1ste Punktum, hvorefter Fangstindretningerne skal holdes aabne om Dagen, hvor Fiskeriet, særlig hvor Talen er om en Fangstindretning til Aal, er mindre intensivt end om Natten, fremfor at holde aabent Lørdag og Søndag Nat. Da man efter dansk Lovgivnings almindelige Synspunkt maa gaa ud fra, at den Ret, der grunder sig paa særlig Hjemmel ikke bør undruges sin hidtidige Særstilling, har man ment at burde foreslaa, at der gives Besidderen heraf Ret til at vælge, hvilken af Begunstigelserne han maatte foretrække.

Til § 4.

De her foreslaaede Bestemmelser svarer i Hovedsagen til, hvad der er fastsat i den gældende Lovs § 2, 1ste Stykke, 3die og 4de Punktum, samt 3die—7de Stykke.

Det har været Formaalet i nærværende Paragraf at samle alle Bestemmelser om Afspærringsforbud m. v. vedrørende Møller, Engvandings-, industrielle og lignende Anlæg. De herhenhørende Bestemmelser i den gældende Lov stammer fra Lov om Fiskeriet i ferske Vande af 26. Marts 1898, i hvilken de af den forudgaaende Kommission var foreslaaet indførte efter Undersøgelser af de tilsvarende Bestemmelser i den udenlandske Lovgivning paa dette Omraade.

Naar Bestemmelserne imidlertid uforandrede er gaaet over i Loven af 1907, er dette uheldigt, fordi Loven af 1898 netop gjorde Forskel i Behandlingen af de enkelte Tilfælde, eftersom Anlægget var ældre end Loven eller ej, jfr. Ordene: „herefter indrettes (oprettes)“ i 1ste og 3die Stykke. Det vil derfor formentlig være fornødent at ordne de nye Regler under Hensyn til Forholdene før og efter Loven af 1898's Ikrafttræden. Dette gælder

saavel Reglerne i Loven af 1907 § 2, 1ste Stykke, 3die og 4de Punktum, om Gennemløb for Strømmen i en vis Breddesom Reglerne i Loven af 1907 § 2, 3die og 4de Stykke, om Forpligtelser for Anlæggets Ejer med Hensyn til Aalepas og Fiske-trapper, idet det i første Tilfælde maa være afgørende, om Fangstindretningerne er anbragte før eller efter 1898, i sidste Tilfælde om selve Stemmeværket eller Mølleanlægget m. v. er opført før eller efter nævnte Tidspunkt.

I Overensstemmelse hermed er Forslagets § 4 ordnet saaledes, at 1ste og 2det Stykke, der maa betragtes i Forbindelse med de forudgaaende §§ 2 og 3, og som indeholder Hovedbestemmelserne om Forpligtelsen til et vist Gennemløb, lægger Vægten paa *Fangstindretningerne*, medens 3die og 4de Stykke omhandler Forpligtelsen til Anbringelse af Aalepas og Fiske-trapper ved *Stemmeværker* m. v. fra Tiden efter og før Loven af 1898.

Hvad nu specielt Gennemløbsbestemmelserne angaar, maa det erkendes, at disse i den gældende Lov, rent bortset fra Systematiken i Loven, paa en uheldig Maade er knyttet til Bestemmelsen i § 2, 1ste Stykke, om Aabning af $\frac{1}{3}$ af Vandløbets Breddesom Fiskens fri Gennemgang, naar faste Fangstredskaber er udsat fra begge Bredder. Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke tilsigter at skaffe Klarhed i disse Forhold. I Paragraffens 1ste Stykke paalægges det Ejerne af alle Stemmeværker, Møller m. v., ny eller ældre, naar der ikke er anbragt Fangstindretninger i Frivands-slusen, at holde denne indrettet saaledes, at der, *naar* der aabnes for Frivandet, er fri Gennemgang for Fiskens. Forpligtelsen medfører intet Tab af Vandkraft, men søger kun i nogen Grad at raade Bod paa den for Lodsejerne skadelige Hindring for Fiskens fri Gang. Skulde der ikke findes Frivands-sluse ved Anlægget, men Frivandet ledes ud samme Vej som Brugsvandet, medens Maskinerne m. v. er ude af Virksomhed, maa en saadan Anvendelse af Brugsvandsledningen medføre, at den, saa længe den anvendes paa denne Maade, maa betragtes som Frivands-sluse og være underkastet denne Bestemmelse. I 2det Stykke, der nærmest svarer til den gældende Lovs § 2, 1ste Stykke, 3die og 4de Punktum, omhandles det Tilfælde, at der, efter at Lov Nr. 63 af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i de ferske Vande er traadt i Kraft, ved Stemmeværket eller Anlægget er anbragt eller senere maatte